

Overweging Na de lezingen hebt u misschien gedacht: wat moet dat worden? Ook wij dachten zo bij de voorbereiding van deze viering. De verantwoordelijkheid die de profeet Ezechiël is haast te groot. Je eigen leven hangt ervan af.

Ook Matteüs windt er geen doekjes om: behandel hem als een heiden of een tollenaar. Gooi haar of hem eruit, zo'n persoon hoort er niet bij. Is dat de manier om gemeenschap te zijn en te blijven?

Als je er niet uitkomt is het altijd nuttig om de teksten opnieuw te lezen en te kijken in welke situatie ze zijn geschreven.

Ezechiël is priester en wordt rond 600 voor Christus met andere vooraanstaanden weggevoerd naar Babel. Door visioenen wordt hij door de Eeuwige geroepen om het volk te troosten en voor te bereiden op de terugkeer naar Juda. In de lezing herhaalt hij de woorden van zijn roeping. Jou, menskind, heb Ik als wachter aangesteld over het volk van Israël. Als je mijn woorden hoort moet hen voor Mij waarschuwen. Dan gebruikt hij beelden van zijn tijd om duidelijk te maken dat zijn roeping als profeet niet vrijblijvend is. Hij heeft de verantwoordelijkheid als van een wachter in oorlogstijd die moet alarmeren als de vijand nadert.

Ook Martin Luther King roept ons op tot verantwoordelijkheid. Want voor het slagen van het kwaad is niets anders nodig dan dat goede mensen niets doen.

De Evangelielezing gaat ook over gemeenschap en verantwoordelijkheid. De lezing volgt op het verhaal van het verdwaalde schaap. De herder laat de kudde op de berghelling achter om dat éne schaap te zoeken. Als hij dat schaap vindt is hij er blijer over dan over de 99 schapen die niet verdwaald zijn. Zo is het ook met jullie Vader in de hemel, zegt Jezus, hij wil niet dat één van deze kleinen verloren gaat. Dan volgt onze tekst die begint met: als je broeder of je zuster tegen je zondigt moet je die persoon onder vier ogen daarop aanspreken. Hang het niet aan de grote klok! In het Eerste Testament komt de uitdrukking: 'tegen je zondigen' vaker voor. De toehoorders van Jezus weten dus wel waarover het gaat. Ik heb geen idee waaraan ik moet denken als iemand tegen mij zondigt. Wel is duidelijk dat je je ervoor moet inzetten om geen blijvende haat of wrok te koesteren. Want na de lezing van vandaag gaat Matteüs verder met de vraag van Petrus: Heer, hoe vaak moet ik iemand vergeven, als hij mij telkens opnieuw kwaad doet? Zeven keer? Nee, zegt Jezus, zeventig maal zeven keer. Blijf bij elkaar want; waar twee of drie in mijn Naam samenzijn ben ik in hun midden.

Bij Ezechiël en Matteüs verhalen over gemeenschap zijn en blijven in een tijd die ver achter ons ligt. Wat betekent het voor ons? Nu, hier in Bennekom? Voor elke zondag zijn er drie lezingen, wat zou de derde lezing zijn? Wel, dat is een overbekend stukje uit de Romeinenbrief. Daar staat: wees elkaar niets schuldig, behalve liefde, want wie de ander liefheeft, heeft de gehele wet vervuld. En verder: alle geboden worden samengevat in deze éne uitspraak: heb uw naaste lief als uzelf.

Liefhebben, dat betekent niet dat je alles maar moet slikken. In een goede relatie is ook plaats voor kritiek. Kritiek moet je niet op voorhand afwijzen. En nog lastiger is het om met takt en liefde iemand te wijzen op verkeerd gedrag. Op de computer vond ik het volgende verhaal.

In een dorpje in Italië is een priester verslaafd aan de drank. Iedereen weet het maar niemand durft iets te zeggen. Uiteindelijk hoort ook de bisschop ervan. Hij gaat naar het dorp. Niet in vol ornaat maar gewoon in burger. Hij vindt de priester in het café. Hij tikt de priester op de schouder en zegt: eerwaarde, hebt u een ogenblik voor mij? Ja, zegt de priester, wat wilt u? ik zou bij u willen biechten, zegt de bisschop.

Hoe het verder gaat met de priester vermeldt het verhaal niet. Maar de bisschop wordt jaren later Paus; Paus Johannes 23.

Om gemeenschap te blijven moet je ook openstaan voor nieuwe ideeën. Nieuwe ideeën hebben soms een verrassend resultaat. Dat merkte ik op de moestuin. Pronkbonen zijn een succesgewas. Wekenlang een hoge opbrengst, geen ziekten en een voortreffelijke smaak. Alleen; als je ze te lang laat hangen zijn ze niet meer te eten. De sappige boon wordt hard en het lijkt dat je scheermesjes eet. Weggooien, die rommel! Op de éne of andere manier kwam ik erachter dat de rijpe bonen nog lekkerder zijn dan witte of bruine bonen. Komende winter zullen ze dus regelmatig op ons menu staan.

Terug naar onze geloofsgemeenschap. Als we openstaan voor veranderingen en elkaar niet uit het oog verliezen zullen we een levende gemeenschap zijn en blijven. Een gemeenschap waar je inspiratie vindt en je anderen kunt inspireren. Dan ervaar je wat het lied zegt: daar waar liefde is en vriendschap, daar is God. Amen